

La Havle Vela Kuvvet

– Şiirle.ŞAIRİ · 23 Ocak 2020

Hikâyesi;

Annemin telefonda Yaren ne yapıyor, özledim getir de sevelim demesi üzerine benim şikayetlerim. Tabi bu kadar şikayet etmedim anneme.Torunu laf söyletmiyor.Ama şiir Ne yapsın bana dakika başı La havle Vela kuvvet dedirtiyor sözümünden doğmuştu:))

Melek sanmayın yani, Cadı o Cadı :))

Hele ki uyudu da siteye şiiri tık tık yazabildim :))

LA HAVLE VELA KUVVET

Koydum Nur Yaren adı,
Süpürgesiz bir cadı.
Kalmadı ağız tadı...
La havle vela kuvvet
Çocuk değil bir afet.

Öldürüyor inadı
Üç gün durmuyor dadı.
Kırdı kolu kanadı...
Soldu bende beniz bet
Çocuk değil bir afet.

Bükülüyor boyunlar
Onda bütün oyunlar.
Çitte bekler koyunlar...
Geçmeye vermez bilet,
Çocuk değil bir afet.

Bakışları bir Umman
Duman atıyor duman.
Sallarım hayli zaman...
Uykuya etmez niyet,
Çocuk değil bir afet.

Avazı zafer marşı
Kalkar sabaha karşı.
Haramdır bana çarşı...
Kısa sürer ziyâret,
Çocuk değil bir afet.

Eliyle tutar közü
Her an üstümde gözü.
Unuttum lafı, sözü...
Nasıl bir şeydi sohbet?
Çocuk değil bir afet.

Ona kalınca meydan
Dağıtır hayli zaman.
Başımı döndüğüm an...
Dökülür yere sepet,
Çocuk değil bir afet...

Çamaşır, ütü, yemek
Veririm onca emek.
Bilmez emek ne demek
Yarım kalır ziyafet,
Çocuk değil bir afet.

Başa giyer çorabı
Görmek hayal serabı.
Boş koy önüne kabı...
Ne tavuk yer ne de et,
Çocuk değil bir afet.

Uzanıyor koluyla
Kandırıyor diliyle.
Saralle yer eliyle...
Kimseyi etmez davet,
Çocuk değil bir afet.

O hükümdar ben esir
Sözler etmiyor tesir.

Bütün çabalar kısır...
Bilmem bu nasıl gayret,
Çocuk değil bir afet.

Az kızsam ağlar, küser
Gönül telime basar.
Tutar ne bulsa keser
Ne kürk kaldı ne ceket,
Çocuk değil bir afet.

Söz damlamaz divitten
Geçemem dar geçitten.
Haber gelmez ümitten...
Gözler uykuya hasret,
Çocuk değil bir afet.

Vurarak tıklar tıklar
Sen tutup vazoyu kır.
Sabır Allah'ım sabır...
Bir gün uslanır elbet,
Çocuk değil bir afet.

Elif KESKİN KARABULUT... \ŞİİRLERİN ŞAİRİ...
17.08.2019